

Czwartek, 1 grudnia 2016 r.

P8_TA(2016)0480

Dostęp do energii w krajach rozwijających się

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 1 grudnia 2016 r. w sprawie dostępu do energii w krajach rozwijających się (2016/2885(RSP))

(2018/C 224/27)

Parlament Europejski,

- uwzględniając cele zrównoważonego rozwoju, w szczególności cel nr 7 dotyczący dostępu do energii oraz cele nr 12 i 13 dotyczące odpowiednio zrównoważonej konsumpcji i produkcji oraz zmian klimatu,
- uwzględniając inicjatywę „Zrównoważona energia dla wszystkich” (SE4ALL) rozpoczętą przez ONZ w 2011 r.,
- uwzględniając inicjatywę Komisji pt. „Energetyzacja rozwoju” rozpoczętą w 2012 r. w celu zapewnienia do 2030 r. dostępu do zrównoważonej energii dla dodatkowych 500 mln ludzi w krajach rozwijających się,
- uwzględniając art. 208 Traktatu o funkcjonowaniu UE (TFUE), który stanowi, że podstawowym celem polityki UE w zakresie rozwoju jest ograniczenie i – w dłuższej perspektywie – wyeliminowanie ubóstwa,
- uwzględniając art. 191 TFUE i unijną politykę w dziedzinie klimatu,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 233/2014 z dnia 11 marca 2014 r. ustanawiające Instrument Finansowania Współpracy na rzecz Rozwoju ⁽¹⁾ (DCI), w szczególności jego załącznik I, który zawiera przepisy dotyczące zrównoważonej energii w programach geograficznych, oraz załącznik II zawierający przepisy dotyczące komponentu zrównoważonej energii w programie tematycznym DCI dotyczącym globalnych dóbr publicznych i wyzwania,
- uwzględniając stosowne dokumenty programowe w ramach DCI oraz w ramach Europejskiego Funduszu Rozwoju (EFR), w tym krajowe programy orientacyjne obejmujące kluczowy sektor energetyczny, jak również roczne programy działań wdrażające te krajowe programy orientacyjne;
- uwzględniając inicjatywę „Afrykańskiego korytarza czystej energii 2014”, mającą na celu propagowanie przyspieszonego wprowadzania energii ze źródeł odnawialnych w Afryce oraz ograniczenie ilości emisji dwutlenku węgla i uzależnienia od importowanych paliw kopalnych;
- uwzględniając analizę odnośnych projektów dokumentów programowych dotyczących DCI i EFR przed ich zatwierdzeniem przez komitet ds. DCI i komitet ds. EFR,
- uwzględniając 21. Konferencję Stron (COP 21) Ramowej Konwencji ONZ w Sprawie Zmian Klimatu (UNFCCC) w Paryżu w grudniu 2015 r. oraz przyjęcie porozumienia paryskiego, pierwszego w historii powszechnego i prawnie wiążącego porozumienia globalnego w sprawie klimatu,
- uwzględniając 22. Konferencję Stron (COP 22) Ramowej Konwencji ONZ w Sprawie Zmian Klimatu (UNFCCC) w Marrakeszu w dniach 7–18 listopada 2016 r.,

⁽¹⁾ Dz.U. L 77 z 15.3.2014, s. 44.

Czwartek, 1 grudnia 2016 r.

- uwzględniając posiedzenie wysokiego szczebla pod przewodnictwem Idrissa Déby, przewodniczącego Unii Afrykańskiej, Alphya Condégo, prezydenta Republiki Gwinei, Nkosazany Dlamini-Zumy, przewodniczącej Komisji Unii Afrykańskiej, Akinwumię Adesinę, prezesa Afrykańskiego Banku Rozwoju, w obecności przedstawicieli Unii Europejskiej Stefana Manservisiego, dyrektora generalnego DG ds. Współpracy Międzynarodowej i Rozwoju, i Felice Zaccheo, zastępcy kierownika działu C6 ds. energii i zmiany klimatu, i Ségolène Royal, minister ds. ekologii, zrównoważonego rozwoju i energii, w sprawie inicjatywy na rzecz energii odnawialnej i partnerstwa UE–UA, które odbyło się w dniu 21 września 2016 r., przy okazji Zgromadzenia Ogólnego ONZ w Nowym Jorku,
 - uwzględniając sprawozdanie Światowej Komisji ds. Zapór Wodnych z dnia 16 listopada 2000 r. zatytułowane „A new framework for decision-making” [„Nowe ramy podejmowania decyzji”],
 - uwzględniając swoje rezolucje: z dnia 27 września 2011 r. w sprawie finansowania rozbudowy infrastruktury tam w krajach rozwijających się⁽¹⁾, z dnia 2 lutego 2012 r. w sprawie unijnej współpracy na rzecz rozwoju w zakresie zapewnienia powszechnego dostępu do energii do 2030 r.⁽²⁾ i z dnia 12 czerwca 2012 r. w sprawie nawiązania współpracy w zakresie polityki energetycznej z partnerami spoza UE: podejście strategiczne do bezpiecznych, zrównoważonych i konkurencyjnych dostaw energii⁽³⁾,
 - uwzględniając sprawozdanie specjalne nr 15/2015 Europejskiego Trybunału Obrachunkowego z dnia 6 października 2015 r. pt. „Wsparcie z Funduszu Energetycznego AKP–UE na rzecz energii ze źródeł odnawialnych w Afryce Wschodniej”,
 - uwzględniając pytanie skierowane do Komisji w sprawie dostępu do energii w krajach rozwijających się (O-000134/2016 – B8-1809/2016),
 - uwzględniając projekt rezolucji Komisji Rozwoju,
 - uwzględniając art. 128 ust. 5 i art. 123 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że trwały dostęp do przystępnej cenowo, niezawodnej i bezpiecznej energii ma zasadnicze znaczenie dla zaspokojenia podstawowych potrzeb ludzkich i przestrzegania podstawowych praw, w tym dostępu do czystej wody, kanalizacji, bezpiecznego środowiska, opieki zdrowotnej, ogrzewania i edukacji, a także ma kluczowe znaczenie dla praktycznie wszystkich rodzajów działalności gospodarczej i stanowi kluczowy czynnik rozwoju; mając na uwadze, że istnieją też aspekty dostępu do energii związane z bezpieczeństwem i czynnikami geopolitycznymi oraz że kwestie dotyczące energii mogą stać się siłą napędową konfliktów;
- B. mając na uwadze, że 1,2 mld osób nie ma dostępu do energii elektrycznej, a w przypadku jeszcze większej liczby ludzi dostęp ten jest niepewny; mając na uwadze, że połowa ludzi bez dostępu do elektryczności żyje w Afryce oraz że ich liczba rośnie, ponieważ na tym kontynencie wzrost liczby ludności przewyższa tempo poszerzania dostępu do energii;
- C. mając na uwadze, że z punktu widzenia dostępu do energii elektrycznej Afryka Subsaharyjska znajduje się w najgorszej sytuacji na świecie, jednak ewolucja sektora energetycznego w tym regionie może sprawić, że do 2040 r. Afryka Subsaharyjska będzie zużywać tyle samo energii co Indie i Ameryka Łacińska łącznie w 2010 r.;
- D. mając na uwadze, że ponad 70 % całkowitego zużycia energii w Afryce pochodzi ze źródeł odnawialnych, lecz niemal w całości z tradycyjnego wykorzystania biomasy; mając na uwadze, że istnieją ogromne możliwości wykorzystania także innych źródeł, zwłaszcza energii słonecznej i wiatrowej;
- E. mając na uwadze, że tendencje demograficzne w Afryce będą miały ogromny wpływ na sposób użytkowania gruntów na potrzeby produkcji roślinnej oraz na zapotrzebowanie na drewno opałowe;
- F. mając na uwadze, że globalne wylesianie odpowiada za niemal 20 % wszystkich emisji CO₂; mając na uwadze również, że silne uzależnienie od tradycyjnej biomasy i stosowanie nisko wydajnych pieców kuchennych stwarza ryzyko dla terenów leśnych i porośniętych buszem w wielu regionach kontynentu afrykańskiego;

⁽¹⁾ Dz.U. C 56 E z 26.2.2013, s. 67.

⁽²⁾ Dz.U. C 239 E z 20.8.2013, s. 83.

⁽³⁾ Dz.U. C 332 E z 15.11.2013, s. 28.

Czwartek, 1 grudnia 2016 r.

- G. mając na uwadze, że 2,3 mld ludzi stosuje do gotowania tradycyjną biomasę, taką jak węgiel drzewny, co ma często poważne negatywne skutki dla zdrowia i środowiska; mając na uwadze, że kobiety ponoszą nieproporcjonalne obciążenia związane ze stosowaniem takich materiałów, m.in. zbierają drewno opałowe, co może być czasochłonne i niebezpieczne; mając na uwadze, że ulepszone piece kuchenne skracają czas i wymagają mniejszego wysiłku związanego z przygotowaniem posiłków;
- H. mając na uwadze, że kontynent afrykański posiada największy na całej planecie potencjał w zakresie energii odnawialnej oraz że występuje na nim największe zapóźnienie w dziedzinie elektryfikacji;
- I. mając na uwadze, że ubóstwo energetyczne jest najbardziej rozpowszechnione na obszarach wiejskich, lecz zapewnienie dostępu do energii na coraz większych obszarach gwałtownie rozwijających się miast również stanowi ogromne wyzwanie, jeśli weźmie się pod uwagę realia związane z geografiami, połączeniami i brakiem infrastruktury, a także mając na uwadze, że najuboższymi krajami w Afryce są te kraje, które płacą najwyższą cenę za zużycie energii;
- J. mając na uwadze, że duże znaczenie ma dalsze rozwijanie wciąż młodych rynków elektryfikacji na obszarach wiejskich, do czasu aż osiągną dojrzałość i staną się samowystarczalne, a także dalsze wspieranie programów na rzecz odnawialnych, energooszczędnych i zdecentralizowanych rozwiązań energetycznych na małą skalę;
- K. mając na uwadze, że ubóstwo energetyczne ma także wymiar związany z płcią; mając na uwadze, że konsekwencje ubóstwa energetycznego są najbardziej odczuwalne dla kobiet;
- L. mając na uwadze, że zapewnienie wszystkim do 2030 r. dostępu do przystępnej cenowo, niezawodnej, zrównoważonej i nowoczesnej energii to powszechny cel zrównoważonego rozwoju nr 7; mając na uwadze, że wypełnianie zobowiązań wynikających z działań w zakresie przeciwdziałania zmianie klimatu wymaga podjęcia zdecydowanych i rozsądnych wysiłków w dziedzinie energii, a także mając na uwadze, że Afryka stoi przed podwójnym wyzwaniem, ponieważ musi drastycznie zwiększyć dostęp obywateli do podstawowych usług energetycznych i jednocześnie wywiązać się z zobowiązań wynikających z porozumienia w sprawie zmiany klimatu;
- M. mając na uwadze, że w sprawozdaniu Programu Narodów Zjednoczonych ds. Ochrony Środowiska pt. „Global Trends in Renewable Energy Investment 2016” [„Globalne tendencje w inwestycjach w energię ze źródeł odnawialnych 2016”] wskazuje się, że w 2015 r. roczne globalne inwestycje w potencjał energii z nowych źródeł odnawialnych dwukrotnie przewyższyły te w elektrownie węglowe i gazowe; mając na uwadze, że w 2015 r. rynek energii ze źródeł odnawialnych zdominowały słoneczne panele fotowoltaiczne i energia wiatrowa; mając na uwadze również, że w 2015 r. inwestycje w energię ze źródeł odnawialnych w krajach rozwijających się po raz pierwszy przewyższyły te w krajach rozwiniętych;
- N. mając na uwadze, że w sprawozdaniu z dnia 16 listopada 2000 r. Światowa Komisja ds. Zapór Wodnych stwierdza, że podczas gdy potężne zapory wodne nie zdołały wyprodukować aż tyle elektryczności, dostarczyć aż tyle wody ani zapobiec aż tak wielkim szkodom spowodowanym powodziami, jak oczekiwano, powodują one poważne skutki dla społeczeństwa i środowiska, zaś wysiłki włożone w zminimalizowanie tych skutków w dużej mierze nie powiodły się;
- O. mając na uwadze, że cel osiągnięcia powszechnego dostępu do energii łączy się z celem zapewnienia sprawiedliwości klimatycznej;
- P. mając na uwadze, że sprawiedliwość klimatyczna łączy prawa człowieka z rozwojem, tak aby to człowiek znajdował się w centrum uwagi, przy zabezpieczeniu praw grup najbardziej podatnych na zagrożenia oraz założeniu sprawiedliwego i równego podziału obciążeń i korzyści płynących ze zmiany klimatu oraz jej oddziaływania;
- Q. mając na uwadze, że niespójne przepływy finansowania i technologii w związku ze zmianą klimatu mogą negatywnie wpływać na wolę rozwijania energii ze źródeł odnawialnych wśród przywódców afrykańskich w celu realizacji programu industrializacji kontynentu;
- R. mając na uwadze, że w porozumieniu paryskim podkreślono potrzebę promowania powszechnego dostępu do zrównoważonej energii w krajach rozwijających się, zwłaszcza w Afryce, przez wspieranie rozwoju energii ze źródeł odnawialnych;

Czwartek, 1 grudnia 2016 r.

- S. mając na uwadze, że istnieją liczne dowody i szeroki konsensus co do tego, że zdecentralizowane wytwarzanie energii odnawialnej na małą skalę i lokalne sieci oraz źródła pozasiłkowe są często najbardziej skuteczne, jak również że takie rozwiązania zazwyczaj przyczyniają się w największym stopniu do ogólnych postępów w dziedzinie rozwoju i nadają się najlepiej do minimalizowania niekorzystnych skutków dla środowiska naturalnego lub do zapobiegania tym skutkom;
- T. mając na uwadze, że w rozporządzeniu w sprawie DCI położono nacisk na lokalną produkcję energii ze źródeł odnawialnych, a programy i projekty w dziedzinie energii związane z DCI i EFR powinny być opracowywane w taki sposób, by odzwierciedlały zrozumienie korzyści płynących z zdecentralizowanego wytwarzania energii ze źródeł odnawialnych;
- U. mając na uwadze, że pomoc rozwojowa UE w dziedzinie energii znacznie wzrosła, a wydatki w tym zakresie w latach 2014–2020 mają wynieść 3,5 mld EUR; mając na uwadze, że 30 krajowych programów orientacyjnych, z których połowa dotyczy krajów afrykańskich, obejmuje kluczowy sektor energetyczny;
- V. mając na uwadze, że Fundusz Energetyczny AKP–UE utworzony w czerwcu 2005 r. ma na celu wspieranie dostępu do nowoczesnych usług energetycznych dla ubogich na obszarach wiejskich i podmiejskich, ze szczególnym uwzględnieniem Afryki Subsaharyjskiej i energii ze źródeł odnawialnych; mając na uwadze, że dotyczące go sprawozdanie specjalne nr 15/2015 Europejskiego Trybunału Obrachunkowego zawiera szereg zaleceń dla Komisji dotyczących bardziej rygorystycznego wyboru projektów, poprawy ich monitorowania i zwiększenia perspektyw ich trwałości;
- W. mając na uwadze, że niedawno zainicjowano unijną inicjatywę finansowania elektryfikacji (ElectriFI), a inne sposoby finansowania obejmują mechanizmy służące łączeniu dotacji UE z pożyczkami lub kapitałem zapewnianym przez podmioty publiczne lub prywatne (instrumenty łączone) w odniesieniu do różnych części świata, działań Europejskiego Banku Inwestycyjnego w dziedzinie energii w ramach jego mandatu w zakresie pożyczek zewnętrznych oraz działań Funduszu Powierniczego UE na rzecz Infrastruktury w Afryce w sektorze energetycznym;
- X. mając na uwadze, że rosnący wkład ze strony prywatnych inwestycji jest niezbędny do osiągnięcia celu zrównoważonego rozwoju nr 7; mając na uwadze, że każda decyzja dotycząca promowania partnerstw publiczno-prywatnych za pomocą instrumentów łączonych w krajach rozwijających się powinna opierać się na dogłębnej analizie tych mechanizmów i wnioskach wyciągniętych z wcześniejszych doświadczeń; mając na uwadze, że należy w każdym przypadku unikać przyznawania dotacji na projekty, które są już komercyjnie rentowne;
- Y. mając na uwadze, że szkolenie wyspecjalizowanego i wysoko wyspecjalizowanego personelu na poziomie lokalnym musi stanowić priorytet, aby zapewnić dostęp do energii w krajach rozwijających się, i że na ten cel należy przeznaczyć znaczną część finansowania;
- Z. mając na uwadze, że dotacje do paliw kopalnych na świecie sięgają rzędu 500 mld USD rocznie, powodują wzrost zamiast redukcji emisji gazów cieplarnianych i przynoszą więcej korzyści stosunkowo zamożnym ludziom niż ubogim; mając na uwadze, że dotacje te powinny być stopniowo wycofywane, a dzięki temu rządy będą mogły uwolnić znaczne fundusze na o wiele bardziej skuteczną politykę społeczną i na rozszerzenie dostępu do przystępnej cenowo, niezawodnej, zrównoważonej i nowoczesnej energii, a przy tym ograniczyć nierówności i poprawić jakość życia;
1. przypomina, że dostęp do energii jest czynnikiem przyspieszającym rozwój; zwraca uwagę na skalę i skutki ubóstwa energetycznego w krajach rozwijających się oraz na silne zaangażowanie UE w działania zmierzające do ograniczenia takiego ubóstwa; podkreśla potrzebę podjęcia zdecydowanych i skoordynowanych wysiłków przez rządy, społeczeństwo obywatelskie i inne zainteresowane strony w odnośnych krajach oraz przez partnerów międzynarodowych w celu ograniczenia ubóstwa energetycznego i realizacji celu zrównoważonego rozwoju nr 7, który wymaga szczególnych wysiłków na oddalonych obszarach wiejskich, zwłaszcza w regionach znajdujących się poza siecią energetyczną; przypomina, że polityka przeciwdziałania zmianie klimatu i polityka handlowa powinny wzajemnie wspierać dążenia do osiągnięcia celów zrównoważonego rozwoju i eliminacji ubóstwa zgodnie z programem działań na rzecz zrównoważonego rozwoju do roku 2030 i z porozumieniem paryskim;
 2. podkreśla ścisły związek między energią a potencjalnymi problemami z bezpieczeństwem oraz uważa, że zarządzanie energią, choć trudne we wdrażaniu, jest niezbędne dla rozwoju gospodarczego i społecznego we wszystkich krajach rozwijających się;
 3. przypomina, że elektryfikację przeprowadza się dzięki wsparciu organów publicznych, co z kolei wymaga dobrego zarządzania usługami dystrybucji energii oraz zdolnością państwa do wypełniania swoich suwerennych funkcji;

Czwartek, 1 grudnia 2016 r.

4. wzywa UE do uwzględniania wymiaru płci we wszystkich swoich politykach energetycznych i do poświęcenia uwagi zwłaszcza kobietom o szczególnych potrzebach;
5. wspiera inicjatywę Komisji Europejskiej pt. „Energetyzacja rozwoju” w celu zapewnienia do 2030 r. dostępu do zrównoważonej energii dla dodatkowych 500 mln ludzi w krajach rozwijających się przez takie elementy programu jak utworzenie instrumentu pomocy technicznej z wykorzystaniem wsparcia unijnych ekspertów w celu wypracowania fachowej wiedzy technicznej w krajach rozwijających się oraz promocji budowania zdolności i transferu technologii; podkreśla rolę energii jako katalizatora wzrostu w wielu innych dziedzinach, takich jak zdrowie, edukacja, czysta woda, rolnictwo oraz telekomunikacja i łączność internetowa; podkreśla, że inicjatywa „Energetyzacja rozwoju” musi być w pełni zgodna z celami polityki rozwoju UE określonymi w Traktacie z Lizbony;
6. jest zdania, że odpowiednie, choć zwięzłe, przepisy rozporządzenia w sprawie DCI, przyjętego w drodze wspólnych decyzji przez Parlament i Radę, stanowią solidną podstawę dla pomocy rozwojowej UE w dziedzinie energii; przypomina, że przepisy te koncentrują się na dostępie do energii i kładą nacisk na lokalne i regionalne odnawialne źródła energii oraz zapewnienie dostępu osobom ubogim w oddalonych regionach;
7. z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę ElectrIFI, która zapewnia elastyczną i włączającą strukturę umożliwiającą udział różnych partnerów, takich jak sektor prywatny, instytucje publiczne i władze lokalne, mogących w równym stopniu odnosić korzyści na takich samych warunkach rynkowych, przy należyтым uwzględnieniu potrzeb i szans istniejących w każdym docelowym kraju czy regionie; przypomina, że zaangażowanie partnerów z lokalnego sektora prywatnego i organizacji społeczeństwa obywatelskiego będzie mieć kluczowe znaczenie dla zwiększenia skuteczności podjętych działań i odpowiedzialności za nie;
8. apeluje do Komisji, aby na swojej stronie internetowej regularnie informowała o postępach poczynionych w realizacji inicjatywy „Energetyzacja rozwoju”, określała, jaka część ogólnego finansowania energii w krajach rozwijających się została przeznaczona na energię ze źródeł odnawialnych, na regiony oddalone, na szkolenie personelu, na tworzenie lokalnego know-how i lokalnych kompetencji, na rozwiązania lokalne i pozasieciovne, a także sporządzała krótkie, lecz jak najbardziej precyzyjne podsumowanie zaangażowania różnych zainteresowanych stron w zakończone i prowadzone działania;
9. podkreśla znaczny potencjał odnawialnych źródeł energii w Afryce, takich jak energia słoneczna i wiatrowa, aby zapewnić energię dla wszystkich, w szczególności na obszarach wiejskich; wskazuje, że ceny urządzeń fotowoltaicznych mają zasadniczy wpływ na praktyczne wykorzystanie potencjału energii słonecznej w Afryce; wzywa zatem UE i państwa członkowskie do ułatwiania transferu technologii w celu ich wprowadzenia w krajach rozwijających się;
10. zauważa, że Afryka dysponuje ok. 10 % światowego potencjału energii wodnej; przypomina, że globalne ocieplenie wpłynie na cykle opadów, co stanowi rosnące wyzwanie w dziedzinie dostępu do wody i bezpieczeństwa żywnościowego; przypomina, że Światowa Komisja ds. Zapór Wodnych wskazuje, iż osoby ubogie, inne grupy znajdujące się w trudnej sytuacji oraz przyszłe pokolenia prawdopodobnie będą musiały ponosić nieproporcjonalnie wysokie koszty społeczne i środowiskowe projektów dużych zapór, nie uzyskując przy tym proporcjonalnego udziału w wynikających z nich korzyściach gospodarczych; przypomina, że małe zapory wodne są bardziej trwałe i ekonomicznie opłacalne niż duże zapory wodne;
11. zaleca, aby agencje odpowiedzialne za finansowanie (agencje pomocy dwustronnej, wielostronne banki rozwoju, agencje kredytujące wywóz, EBI) dopilnowały, by każda zapora potencjalnie korzystająca z dofinansowania była zgodna z wytycznymi Światowej Komisji ds. Zapór Wodnych; w szczególności podkreśla, że planowanie jakichkolwiek zapór należy oceniać pod względem pięciu wartości: sprawiedliwości, wydajności, podejmowania decyzji z udziałem zainteresowanych stron, zrównoważonego charakteru i rozliczalności; przypomina w szczególności, że tam, gdzie projekty wpływają na ludność tubylczą i plemienną, procesy muszą odbywać się po udzieleniu przez nich dobrowolnej, uprzedniej i świadomej zgody;
12. przypomina, że bioenergia to złożone źródło energii powiązane wzajemnie z rolnictwem, leśnictwem i przemysłem, które wpływa na ekosystemy i różnorodność biologiczną; zauważa zwłaszcza, że rozwój wytwarzania energii z biomasy stwarza nowe zagrożenia, np. w zakresie bezpieczeństwa żywnościowego, bezpieczeństwa własności gruntów, wylesiania i degradacji gruntów; przypomina, że ślad wodny bioenergii także należy brać pod uwagę, ponieważ w wielu częściach Afryki już teraz występuje niedostatek wody, a niemal jedna trzecia gruntów użytkowych na tym kontynencie już została sklasyfikowana jako tereny suche; podkreśla zatem potrzebę opracowania zarówno w UE, jak i w krajach rozwijających się rygorystycznych i wiążących kryteriów środowiskowych i społecznych dla wytwarzania energii z biomasy, aby zapewnić realizację celu zrównoważonego rozwoju nr 7;

Czwartek, 1 grudnia 2016 r.

13. podkreśla potrzebę promowania wysoko wydajnych pieców kuchennych i przejścia na nowoczesne paliwa do gotowania, aby przeciwdziałać szybkiemu wyczerpywaniu się zasobów drewna;
14. jest zadowolony z istnienia różnych inicjatyw na poziomie międzynarodowym promujących dostęp do zrównoważonej energii w krajach rozwijających się, w szczególności w Afryce, ale uważa, że zapewnienie większej efektywności wymaga lepszej koordynacji; wzywa UE i państwa członkowskie do zapewnienia wsparcia i pomocy technicznej w celu wdrożenia planu działania dotyczącego inicjatywy „Afrykańskiego korytarza czystej energii”, która w zamierzeniu ma doprowadzić do zaspokojenia połowy całkowitego zapotrzebowania na energię z ekologicznych, rodzimych, opłacalnych i odnawialnych źródeł do 2030 r., co pozwoliłoby zmniejszyć ilość emisji dwutlenku węgla; apeluje o bliższą współpracę między darczyńcami, sektorem prywatnym i rządami krajów rozwijających się, aby przyspieszyć osiągnięcie wyników; podkreśla potrzebę wsparcia w zakresie obsługi technicznej, przy zapewnieniu wystarczającej dostępności części zamiennych i lokalnie wyszkolonych specjalistów technicznych;
15. popiera wykorzystywanie instrumentów łączonych, kiedy zapewnia to najbardziej efektywne wykorzystanie środków na pomoc rozwojową w ramach realizacji celu zrównoważonego rozwoju nr 7, w którym nacisk kładzie się na projektach o małej skali, a uczestniczące przedsiębiorstwa są zobowiązane do praktykowania społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw; apeluje do Komisji, by starannie unikała przyznawania środków na jakiegokolwiek projekty, które mogłyby być rentowne bez tych funduszy, nawet w przypadku wniosku o te środki przez inwestora prywatnego; uważa, że należy kierować się zasadami skuteczności rozwoju również w działaniach związanych z łączeniem źródeł finansowania, i zaznacza, że ważne jest dostosowanie do planów rozwoju krajów będących beneficjentami, duże zaangażowanie zainteresowanych stron, przejrzystość oraz rozliczalność, koordynacja i skuteczność, a także mierzalne i wymierne wyniki;
16. wzywa do stopniowego wycofywania dotacji na paliwa kopalne i zachęca do przeznaczenia uwolnionych w ten sposób środków na skuteczną politykę społeczną oraz działania na rzecz likwidacji ubóstwa energetycznego w krajach rozwijających się;
17. podkreśla, że jedyną i ostateczną miarą sukcesu działań UE jest stopień, w jakim przyczyniają się one do realizacji celu powszechnego dostępu do energii, przy jak najmniejszej emisji gazów cieplarnianych i z uwzględnieniem zasady wspólnej, lecz zróżnicowanej odpowiedzialności;
18. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel Unii Europejskiej do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych oraz sekretarzowi generalnemu grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku.